

**Recurs introdus la 18 decembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șaptea) din 10 octombrie 2017 în cauza T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/
Comisia Europeană**

(Cauza C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França, agenți)

Celelalte părți din procedură: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 10 octombrie 2017 în cauza T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Comisia, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată;

sau, în subsidiar

- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului; soluționarea cererilor cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Recursul Comisiei privește Hotărârea Tribunalului din 10 octombrie 2017 în cauza T-435/15. În această hotărâre, Tribunalul a anulat, în măsura în care vizează societatea Kolachi Raj, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/776 ⁽¹⁾ al Comisiei din 18 mai 2015 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan sau Filipine.

Comisia se întemeiază, în susținerea recursului formulat, pe un motiv unic de recurs.

Comisia consideră că Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 13 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază. În primul rând, în hotărârea atacată, Tribunalul a importat în mod incorect regulile de origine la aplicarea articolului 13 din regulamentul de bază și la interpretarea termenilor „provin din” utilizați la articolul 13 alineatul (2) litera (b) din acesta. În al doilea rând, Tribunalul a restrâns în mod incorect tipul de elemente de probă pe care Comisia le poate utiliza pentru a dovedi că piesele „provin” din țări care fac obiectul măsurilor antidumping. Potrivit Comisiei, interpretarea adoptată de Tribunal nu este în conformitate cu textul, cu contextul și nici cu finalitatea articolului 13 din regulamentul de bază, nici cu jurisprudența Curții de Justiție referitoare la măsurile antidumping.

⁽¹⁾ JO 2015, L 122, p. 4.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 18 decembrie 2017 – CCC –
Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio**

(Cauza C-710/17)

(2018/C 112/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Pârâtă: Comune di Tarvisio

Întrebările preliminare

Este compatibilă cu articolul 48 din Directiva 2004/18/CE⁽¹⁾ din 31 martie 2004 o normă precum cea prevăzută la articolul 53 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 163 din 16 aprilie 2006, care permite participarea unei întreprinderi cu un proiectant „indicat” care, la rândul său, întrucât nu este ofertant, nu poate recurge la instituția menționării capacităților unui terț?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia
(Italia) la 20 decembrie 2017 – EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia
Ufficio Contenzioso**

(Cauza C-712/17)

(2018/C 112/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Apelantă: EN.SA. Srl

Intimată: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Întrebarea preliminară

În ipoteza unor operațiuni considerate inexistente care nu au cauzat un prejudiciu bugetului de stat și nu au produs niciun beneficiu fiscal contribuabilului, reglementarea națională care rezultă din aplicarea articolului 19 (Deducerea) și a articolului 21 alineatul 7 (Facturarea operațiunilor) din Decretul Președintelui Republicii 633 din 26 octombrie 1972 și a articolului 6 alineatul 6 din Decretul legislativ 471 din 18 decembrie 1997 (Încălcarea obligațiilor referitoare la documentarea, la înregistrarea și la identificarea operațiunilor) este compatibilă cu principiile comunitare în materie de TVA elaborate de Curtea de Justiție, dat fiind că aplicarea simultană a normelor naționale determină:

- a) nedeductibilitatea reiterată și repetată a taxei pe achiziții, plătită de cesionar pentru fiecare tranzacție contestată, care privește aceeași entitate și aceeași bază de impozitare;
- b) aplicarea taxei și plata acesteia în privința cedentului (și împiedicarea restituirii plății nedatorate), pentru operațiunile de vânzare corespunzătoare și în oglindă, considerate de asemenea inexistente;
- c) aplicarea unei sancțiuni egale cu valoarea taxei pe achiziții considerate nedeductibilă?